

ATBILDE NEKROLOGAM

LAIKA redakcijai: „LAIKA“ 2. maija numurā lasītāju balsis Z. B. izsaka domas, ka ne skolniekiem, ne studentiem nevajadzētu prasīt no latviešu sabiedrības ziedojumus. Es arī domāju, ka studentiem nevajadzētu gaidīt neatmaksājamu pabalstu no sabiedrības, zinot, ka tā ir grūti un smagi strādājošu ļaužu sabiedrība, bet atmaksājamu pabalstu aizdevuma veidā gan. Studenti, pēc studiju beigšanas ir sagatavoti praktiskam darbam un dzīvei, var palīdzēt paši sev un citiem, turpretim ģimnaziju beigušie ir ieguvuši tikai vispārējo izglītību, bet darbam vēl nav sagatavoti. Tādēļ Augustdorfas ģimnazijai palīdzība var būt tikai neatmaksājama.

Otrs jautājums, vai fiziku, ķīmiju un bioloģiju nevarētu iemācīties kādā svešvalodā? Citiem vārdiem, vai Augustdorfas ģimnazija jēl maz vajadzīga? Latvijā bija vācu un krievu vidusskolas, Ņujorkā ir ēbreju universitāte. Protams, ka visi šie skolnieki un studenti varētu fiziku mācīties arī svešvalodā, un savas zemes vēsturi iemācīties blakus skolā. Bet vidusskolus mācības programmas ir tā sastādītas, lai vidēji apdāvinātam skolniekam ar to būtu pilna slodze. Ja nu pieņemtu ideālu stāvokli, ka skolnieks ziedotu atpūtai domāto laiku un vienreiz nedēļā apmeklētu otru skolu, tad šajā otras skolas īsajā laikā viņš varbūt tiešām pagūs iemācīties arī savas zemes vēsturi, ģeografiju utt. Viņš iegūs zināšanas, bet ne izglītību. Tādēļ šo priekšmetu iemācīšanās vien vēl nav pats galvenais. Ne burtiska programmas iemācīšana, bet audzināšana ir galvenais. Ar to saistās nacionālās kultūras vērtību saglabāšana, ierāšas, tikumi, dzīves jēga, garīgā es izveidošana, lai panāktu garīgu nosvērtību un ar to gūtu dzīvē maksimālās sekmes.

Tāļāk Z. B. raksta, ka jauniešiem jālauž Ceļš pašu spēkiem. Visi jau lauž sev ceļu pašu spēkiem. Ja izglītības ceļa laušana būtu iedomājama tikai ar materiālo līdzekļu sagādi, tad lieta būtu visai viegla. Tad arī dārgās mācību iestādes varbūt varētu apmainīt pret lētākām, piem. Ņujorkā dzīvojošie varētu studēt pil-

sētas kolledžā, kas ir brīva. Cīņa pēc izglītības vai izglītības ceļa laušana visos laikos ir bijusi garīgā cīņa. Tā ir sīva pašdisciplīnas un pašaudzināšanas cīņa. Vajadzīga pacietība, neatlaidība, pašsavaldīšanās un par visu vairāk atteikšanās no daudz tā, ko sauc par dzīvi, par dzīves priekiem. Tā ir grūtākā un tā ir arī izšķirīgā cīņa.

Cik mēs Augustdorfas ģimnazijai esam palīdzējuši un cik varēsīm palīdzēt — vai ar to kādu ģimnaziju var uzturēt? Vai tā tikai nav un vēl joprojām nebūs tikai tāda piepalīdzēšana pastumt ragavas kalnā, ar ko mēs vēl nevaram ne lepoties, ne nožēlot to.“ Students J. R., Ņujorkā.

TRIMDAS ĢIMNAZIJA

Laika redakcijai: „Laika“ 2. maija numurā, Lasītāju balsis, students Z. B. ieteic? Augustdorfas ģimnazistiem apmeklēt vācu skolas un jautā, vai latviskā uzturēšanai vajadzētu prasīt no latviešu sabiedrības ziedojumus. „Labāk paša spēkiem grāvracis, nekā ar cita — profesors,“ saka Z. B.

Man kādreiz bija jāatstāj vācu vidusskola, jo nevarēju samaksāt skolas naudu — DM 10 mēnesī un nekur nebija iespējas šo naudu nopelnīt. Lai cik grūti mūsu studentiem un vidusskolniekiem emigrācijas zemes jāstrādā, lai sagādātu naudu studijām, tas tomēr ir iespējams, bet Vācijā, izņemot retus gadījumus, to nevar. Atraujot pabalstu Augustdorfas ģimnazijai, mēs lielāko daļu tās skolnieku tiešām pamestu grāvraču liktenim un tā nebūtu viņu vaina. Gribas arī jautāt, vai tiešām tik ātri laiki ir mainījušies, ka latviešu valodu un vēsturi nobīdīsim otrā vietā? Latviešu skola trimdā ir drošākais latviskā gara cietoksnis, kāds bieži vien vairs nav pat ģimene. Tādēļ varam priecāties, ka šī skola vēl pastāv un neskaudīsim tos laimīgos jauniešus, kam ir iespēja to apmeklēt. Tai ziedo un ziedos tie, kas grib, lai tā pastāvētu.“

Pauline Zalāne, St. Paulā, Minn.

TRIMDAS GIMNAZIJA

Laika redakcijai: „Laika“ 2. maija numurā, Lasītāju balsis, students Z. B. ieteic? Augustdorfas ģimnazistiem apmeklēt vācu skolas un jautā, vai latviskā uzturēšanai vajadzētu prasīt no latviešu sabiedrības ziedojumus. „Labāk paša spēkiem grāvracis, nekā ar cita — profesors,“ saka Z. B.

Man kādreiz bija jāatstāj vācu vidusskola, jo nevarēju samaksāt skolas naudu — DM 10 mēnesī un nekur nebija iespējas šo naudu nopelnīt. Lai cik grūti mūsu studentiem un vidusskolniekiem emigrācijas zemēs jāstrādā, lai sagādātu naudu studijām, tas tomēr ir iespējams, bet Vācijā, izņemot retus gadījumus, to nevar. Atraujot pabalstu Augustdorfas ģimnazijai, mēs lielāko daļu tās skolnieku tiešām pamestu grāvraču liktenim un tā nebūtu viņu vaina. Gribas arī jautāt, vai tiešām tik ātri laiki ir mainījušies, ka latviešu valodu un vēsturi nobīdīsim otrā vietā? Latviešu skola trimdā ir drošākais latviskā gara cietoksnis, kāds bieži vien vairs nav pat ģimene. Tādēļ varam priecāties, ka šī skola vēl pastāv un neskaudīsīm tos laimīgos jauniešus, kam ir iespēja to apmeklēt. Tai ziedo un ziedos tie, kas grib, lai tā pastāvētu.“

Pauline Zalān

TRIMDAS GIMNAZIJA

Laika redakcijai: „Laika“ 2. maija numurā, Lasītāju balsis, students Z. B. ieteic? Augustdorfas ģimnazistiem apmeklēt vācu skolas un jautā, vai latviskā uzturēšanai vajadzētu prasīt no latviešu sabiedrības ziedojumus. „Labāk paša spēkiem grāvracis, nekā ar cita — profesors,“ saka Z. B.

Man kādreiz bija jāatstāj vācu vidusskola, jo nevarēju samaksāt skolas naudu — DM 10 mēnesī un nekur nebija iespējas šo naudu nopelnīt. Lai cik grūti mūsu studentiem un vidusskolniekiem emigrācijas zemēs jāstrādā, lai sagādātu naudu studijām, tas tomēr ir iespējams, bet Vācijā, izņemot retus gadījumus, to nevar. Atraujot pabalstu Augustdorfas ģimnazijai, mēs lielāko daļu tās skolnieku tiešām pamestu grāvraču liktenim un tā nebūtu viņu vaina. Gribas arī jautāt, vai tiešām tik ātri laiki ir mainījušies, ka latviešu valodu un vēsturi nobīdīsim otrā vietā? Latviešu skola trimdā ir drošākais latviskā gara cietoksnis, kāds bieži vien vairs nav pat ģimene. Tādēļ varam priecāties, ka šī skola vēl pastāv un neskaudīsīm tos laimīgos jauniešus, kam ir iespēja to apmeklēt.